

Пропозиції
Державної податкової служби України
до проєкту Закону України «Про внесення змін до Податкового кодексу
України та деяких інших законів України щодо забезпечення
збалансованості бюджетних надходжень»,
внесеного на розгляд Верховної Ради України
Кабінетом Міністрів України,
реєстраційний номер 4101 від 15 вересня 2020 року
до першого читання

1. Проєкт Закону України «Про внесення змін до Податкового кодексу України та деяких інших законів України щодо забезпечення збалансованості бюджетних надходжень» (далі – законопроєкт) Державною податковою службою України підтримується за умови доопрацювання.

2. Законопроєктом пропонується внести зміни до Податкового кодексу України (далі – Кодекс) та інших законів України, якими пропонується:

відмінити мораторій на проведення документальних та фактичних перевірок;

виключити з плану-графіка проведення планових документальних перевірок на 2020 рік перевірок, які мали б розпочатися у період з 18 березня 2020 року по день набрання чинності цим Законом;

відтермінувати до 01 січня 2021 року набрання чинності положенням Кодексу щодо обліку нерезидентів;

запровадити розкриття на письмову вимогу податкового органу банківської таємниці щодо стану рахунків боржника, руху коштів на рахунках, залишку коштів на рахунках, найму (оренди) банківського сейфа таким боржником, стосовно якого наявне судове рішення про стягнення коштів для погашення податкового боргу;

списати суми фінансових санкцій (штрафів та пені), які пов'язані з податковим боргом, що виник станом на 01 березня 2020 року, у разі повного погашення сум такого боргу протягом 6 місяців;

дозволити стягнення податкового боргу (який виник у результаті несплати грошового зобов'язання та/або пені, визначених самостійно платником податків у податковій декларації або уточнюючому розрахунку) за рахунок готівки та/або коштів з рахунків у банках такого боржника за рішенням контролюючого органу без звернення до суду;

встановити строк, протягом якого суб'єкти господарювання мають право переносити збитки минулих років;

запровадити різниці для коригування фінансового результату до оподаткування щодо нарахованих відповідно до положень бухгалтерського обліку процентів за отриманими від нерезидентів кредитами та позиками, за якими на кінець звітного періоду зобов'язання не погашено;

скасувати обов'язок коригування на суму субсидії фінансового результату до оподаткування суб'єктів кінематографії – резидентів, які перестали бути отримувачами субсидії відповідно до Закону України «Про державну підтримку кінематографії в Україні»;

включити до бази оподаткування податком на репатріацію прибутку нерезидентів від продажу резидентам цінних паперів, деривативів або інших корпоративних прав, які не перебувають у статутному капіталі юридичних осіб – резидентів;

уточнити положення Кодексу щодо справляння частини чистого прибутку (доходу) та дивідендів на державну частку, з одночасним врегулюванням питання декларування та сплати зазначених платежів комунальними підприємствами та господарськими організаціями з комунальною часткою;

врегулювати питання оподаткування фінансової державної підтримки, отриманої від Фонду розвитку підприємництва, а також оподаткування сум грантів, отриманих на безповоротній основі від Фонду розвитку інновацій;

не нараховувати податкові зобов'язання з податку на додану вартість (далі – ПДВ) у разі ліквідації сільськогосподарських рослин, насаджень, тварин платника внаслідок їх руйнування, загибелі, падежу, забою, що підтверджуватиметься відповідними документами;

замінити поняття «відмова в реєстрації податкових накладних» на «зупинення реєстрації податкових накладних», надати можливість платнику податку оскаржувати рішення про відповідність/невідповідність платника ПДВ критеріям ризиковості платника податку;

індексувати ставки акцизного податку на алкогольні напої, екологічного податку та рентної плати;

зменшити поріг середньоринкової вартості легкових автомобілів, які є об'єктом оподаткування транспортним податком, із 375 до 200 розмірів мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 01 січня податкового (звітного) року;

встановити, що об'єктом оподаткування податком на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, є об'єкти житлової або нежитлової нерухомості, які здаються їх власниками не тільки у оренду, лізинг, позичку, а й за іншими цивільно-господарськими договорами;

пролонгувати строк списання заборгованості з єдиного внеску фізичним особам – підприємцям, які не здійснюють підприємницьку діяльність, строком на 2 місяці;

врегулювати питання сплати єдиного соціального внеску особами, які отримують заробітну плату за основним місцем роботи та одночасно отримують дохід (прибуток) від здійснення підприємницької або незалежної професійної діяльності.

1. До підпункту 1 пункту 5 розділу I законопроекту

Законопроектом пропонується внести зміни, пов'язані з уточненням положень Кодексу щодо справляння частини чистого прибутку (доходу) та дивідендів на державну частку, з одночасним врегулюванням питання декларування та сплати зазначених платежів комунальними підприємствами та господарськими організаціями з комунальною часткою.

Зазначаємо, що у редакції Кодексу, зокрема, пункту 46.1 статті 46 Кодексу, підпунктах 49.18.6, 49.18.7 пункту 49.18, пункту 49.19 статті 49 Кодексу, та у запропонованій редакції нового абзацу пункту 57.1 статті 57 Кодексу назву податкової звітності викладено як «розрахунок частини чистого прибутку (доходу), дивідендів на державну частку».

Крім того, статтями 11 та 11¹ Закону України від 21 вересня 2006 року № 185-V «Про управління об'єктами державної власності» передбачено подання державними унітарними підприємствами та їх об'єднаннями, а також господарськими товариствами саме розрахунку частини чистого прибутку (доходу), дивідендів на державну частку.

Використання різної назви податкової звітності в нормативно-правових актах може призвести до законодавчих колізій та непорозумінь між платниками податків та контролюючими органами.

З метою уніфікації назв податкової звітності пропонуємо у запропонованій редакції абзацу восьмого пункту 46.2 статті 46 Кодексу після слів «подають розрахунок частини чистого прибутку (доходу), дивідендів на державну» слово «/комунальну» виключити.

2. Щодо збільшення у 10 разів ставок екологічного податку за обсяги скидів забруднюючих речовин у водні об'єкти, які перевищують ліміти скидання, визначені у дозволі на спеціальне водокористування та за умови відсутності у водокористувача такого дозволу із встановленими в ньому лімітами скидання

Плата, яка справляється за використання природних ресурсів з метою видалення (елімінації) відходів або побічних продуктів справляється у формі екологічного податку. Ставки екологічного податку відображають оцінку вартості заходів територіальних громад з усунення шкоди, заподіяної довкіллю таким спеціальним використанням природних ресурсів.

Відповідно до частини першої статті 238 Господарського кодексу України за порушення встановлених законодавчими актами правил здійснення господарської діяльності до суб'єктів господарювання можуть бути застосовані уповноваженими органами державної влади або органами місцевого самоврядування адміністративно-господарські санкції, тобто заходи організаційно-правового або майнового характеру, спрямовані на припинення правопорушення суб'єкта господарювання та ліквідацію його наслідків.

Види адміністративно-господарських санкцій встановлені статтею 239 Господарського кодексу України.

Адміністративно-господарські санкції, у тому числі у формі штрафів, наприклад за порушення лімітів водокористування або провадження господарської діяльності без спеціального дозволу, сплачуються суб'єктом господарювання з прибутку підприємства, і таким чином, на відміну від екологічного податку, який включається у розрахунок собівартості тарифу з надання комунальних послуг, не призведе до збільшення тарифу на суму зазначеного штрафу, тобто відповідальність не буде перекладатися на споживачів послуг.

На підставі викладеного та враховуючи, що права водокористувачів, які здійснюють спеціальне водокористування, можуть бути обмежені органом, який видав дозвіл на спеціальне водокористування чи надав водний об'єкт у користування або в оренду (стаття 45 Водного кодексу України) пропонуємо нові пункти 245.5 та 245.6 до статті 245 Кодексу, виключити.

3. Стосовно пропозицій щодо поетапного щорічного підвищення на 5 грн/т ставки екологічного податку в частині викидів двоокису вуглецю зазначаємо таке.

ДПС проведено аналіз впливу одноразового збільшення ставки екологічного податку в частині викидів двоокису вуглецю (на прикладі енергетичного вугілля, яке використовується для генерації теплової та електричної енергії) до розміру 30 гривень за тонну, який показав, що зростання вартості електричної енергії за рахунок запровадження такої ставки (1,5 – 2,6 відс.) є меншим ніж величини зростання індексу цін виробників промислової продукції на 2021 рік (8,2 – 10,9 відсотка).

Крім того, у разі запровадження одноразового збільшення ставки додаткові надходження від екологічного податку до державного бюджету від 96 мільйонів тонн викидів двооксиду вуглецю зростуть на 1440 млн грн порівняно із запропонованим поетапним збільшенням, або на 1930 млн грн порівняно з поточним 2020 роком.

Враховуючи вказане, пропонуємо в підпункті 2 пункту 34 розділу I законопроекті виключити положення щодо доповнення підрозділу 5 «Особливості застосування ставок акцизного податку та екологічного податку» розділу XX «Перехідні положення» Кодексу новим пунктом 35.

4. Щодо змін до Закону України від 04 жовтня 2019 року № 190-ІХ «Про внесення змін до Податкового кодексу України щодо запровадження єдиного рахунку для сплати податків і зборів, єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування» (далі – Закон № 190)

Відповідно до змін, внесених Законом № 190 до підпункті 168.1.2 пункту 168.1 статті 168 Кодексу, податок на доходи фізичних осіб сплачується (перераховується) до бюджету під час виплати оподаткованого доходу єдиним платіжним документом. Банки приймають платіжні документи на виплату доходу лише за умови одночасного подання розрахункового документа на перерахування цього податку до бюджету або розрахункового

документа на зарахування коштів у сумі цього податку на єдиний рахунок, визначений статтею 35¹ Кодексу.

Частиною восьмою статті 9 Закону від 08 липня 2010 року № 2464-VI «Про збір та облік єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування» (далі – Закон № 2464) визначено, що платники єдиного внеску, крім платників, зазначених у пунктах 4, 5 та 5¹ частини першої статті 4 цього Закону, зобов'язані сплачувати єдиний внесок, нарахований за календарний місяць, не пізніше 20 числа наступного місяця, крім гірничих підприємств, які зобов'язані сплачувати єдиний внесок, нарахований за календарний місяць, не пізніше 28 числа наступного місяця.

При цьому платники, зазначені у пункті 1 частини першої статті 4 цього Закону, під час кожної виплати заробітної плати (доходу, грошового забезпечення), на суми якої (якого) нараховується єдиний внесок, одночасно з видачею зазначених сум зобов'язані сплачувати нарахований на ці виплати єдиний внесок у розмірі, встановленому для таких платників (авансові платежі).

З метою врегулювання зазначених норм законів України та охоплення більш широкого кола платників, які можуть скористатися системою сплати платежів через єдиний рахунок, а також для забезпечення рівномірного наповнення місцевих бюджетів та фондів соціального страхування пропонуємо доповнити підпункт 5 пункту 2 розділу II законопроекту після абзацу десятого новими абзацами такого змісту:

«Черговість сплати, визначена абзацами другим – восьмим цього пункту, не застосовується до сум надходжень на єдиний рахунок за умови наявності у розрахунковому документі відповідної інформації щодо призначення платежу та отримувача таких коштів з:

податку на доходи фізичних осіб, військового збору та єдиного внеску під час нарахування (виплати, надання) платником (податковим агентом) платникам податків – фізичним особам оподатковуваного доходу (заробітної плати відповідно до умов трудового договору (контракту) та/або суми винагород та інших виплат відповідно до умов цивільно-правового договору);

авансового внеску з податку на прибуток підприємств при виплаті дивідендів;

податку з доходів, отриманих нерезидентом із джерелом їх походження з України;

акцизного податку при отриманні марок та/або в рахунок погашення податкового векселя;

плати за ліцензії на виробництво спирту, алкогольних напоїв, тютюнових виробів, рідин, що використовуються в електронних сигаретах, і пального;

плати за ліцензії на право оптової, роздрібної торгівлі спиртом, алкогольними напоями, тютюновими виробами, рідинами, що використовуються в електронних сигаретах, і паливом та на право зберігання пального;

коштів, стягнутих у порядку, визначеному статтею 95 цього Кодексу;
коштів (податки і збори, передбачені цим Кодексом (крім податку на додану вартість, акцизного податку з реалізації пального та спирту етилового), єдиний внесок та інші платежі, контроль за справлянням яких покладено на контролюючі органи), стягнутих відповідно до Закону України «Про виконавче провадження.».

**Заступник Голови Державної
податкової служби України**

Михайло ТИТАРЧУК